

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bsn.

(Hely)

1942 IX. 17.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

92

Papp József

"1942"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Csütörtökön temetik Papp Józsefet

Az elhunyt dr. szendrői Pap József ügyvéd, felsőházi tagot a Budapesti Ügyvédi Kamara és az Országos Ügyvédi Gyám- és Nyugdíjintézet saját halottjának tekinti. A temetési szertartás csütörtökön délelőtt tizenegy órakor lesz az Ügyvédi Kamara V., Szalai-utca 7. szám alatt levő székházának dísztermében. Innen az elhunytat a Kerepesi-uti temetőbe szállítják s a székesfőváros által adományozott diszírthelyen helyezik örök nyugalomra.

Dr. Pap József 1861-ben született Eperjesen, régi nemes családból. Egyik öse a Caraffa által vérpadra vitt Keczer András volt. Tanulmányait az eperjesi liceumban végezte; érettségét is ott tett. Ebben a családi és gyermekkori környezetben szivta magába egész pályafutását különösképp jellemző két vonását, elveihez való sziklaszilárd ragaszkodását és meg nem alkuvó magyarságát. Jogi tanulmányait a budapesti egyetemen fejezte be és 1886-ban kapta meg az ügyvédi oklevelet.

Rövidesen ismert ügyvéd lett. Gyakorlati és tudományos működésével általános közbecsülést szerzett. A Budapesti Ügyvédi Kamara akkori elnökének, Hódossy Imrének felszólítására hamar bekapcsolódott az ügyvédi autonómia életébe. Előbb a kamara választmányi tagja, majd 1902-ben titkára lett. A budapesti Tudományegyetemen már 1898-ban magántanárrá habitálták, ebben a minőségében a polgári perrendtartást adta elő, majd nyilvános rendkívüli tanári címmel és

jellel ruházták fel. A királytól 1911-ben udvari tanácsosi címet kapott. 1912-ben a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökhelyettesévé, majd 1918-ban elnökévé választották. A politikai életben Tisza István híve volt és e meggyőződéséhez hiven nagy eréllyel küzdött az ügyvédség körében az akkori forradalmi törekvések ellen.

Meleg gondoskodásának tárgyát képezte az ügyvédség anyagi és szociális helyzetének javítása. Az Országos Ügyvédi Gyám- és Nyugdíjintézetnek egyik megalapítója volt; 1913-ban ez intézmény elnökévé választotta. A világháború után, amikor az intézet hadikölcsönbe fektetett vagyonát elvesztette, szűnet nélkül fáradozott anyagi alapjainak újbóli felépítésén és azt e tevékenységével az utolsó két évtized alatt anyagiakban jelentősen meg is erősítette.

A Budapesti Ügyvédi Kamara a székesfőváros törvényhatósági bizottságának tagjai sorába beválasztotta, e minőségben egy évtizedig működött. 1926-ban az ügyvédi kamarák a felsőházba egyik képviselőjüknek választották meg; 1937-ben újból megválasztották e tisztségre. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1935-ben, amikor előző elnöki tisztétől megvált, tiszteletbeli elnökévé választotta, a Kormányzó pedig a Magyar Érdemrendnek már megelőzőleg adományozott középkeresztjéhez a csillagot adományozta neki.

Egészen a legutolsó ideig mint törvényhozó a felsőházban élénk tevékenységet fejtett ki úgy a bizottságokban, mint a plénumban. Önálló dolgozatai a jogi tudományok számos ágát ölelik fel. Tudományos és közéleti működése során különös gonddal ügyelt mindig a bírói függetlenség megőrzésére és a közigazgatási és bírói hatáskörök szigorú elkülönítésére. A magyar jogászvilág és ügyvédség régiszabású oszlopos tagját vesztette el benne.

főváros házinyomdája 1941 — 9086